

מאבק המפלגה הקומוניסטית הישראלית נגד הדיכוי הלאומי ובעד הסדרת יחסי ישראל-ערב

הרצאת הח' אמיל חביבי, חבר הלשכה הפוליטית

חברים !

לדור"ח של הדוד המרכזי אשר הוגש על ידי החבר שמואל מיקוניס לחזיתנו - זו נודעת חשיבות גדולה לגבי עתיד ארצנו, שקשה להגזים בהערכתה. מול המדיניות, אשר נקטה ע"י שלי-טי ישראל בעקשנות עיוורת במשך תשע השנים שחלפו, מדיניות שהנסיון

הכושלת. דוקטרינה זו היא דוקטרינה של הרפתקאות אימפריאליסטיות במזרח התיכון, דוקטרינת השיעבוד הקולוניאלי, ל" דוקטרינת ההכנות למלחמה הרסנית נגד ארצות הסוציאליזם. מה מאפיין את המצב באזורנו היום ?

המצב באזורנו מצטיין עתה בכך כי מרכבת השליטה הקולוניאלית באזור מידרדרת במהירות אל התהום. ולא די בזה : מרכבה זו בהידרדרותה איבדה שני גלגלים. האחד על חופי הנהר באראדה בסוריה, והשני אשר התרסק בשערי פורט סעיד.

ברור : אין לעצור את הידרדרות מרכבת האימפריאליזם לתהום בעזרת הימשנות הרקובה שהשיג לעצמו זמנית בירדן ולא על ידי הצי האמריקאי - שט במימי המזרח התיכון כפיראטים מהמאה ה-18. אך קברניטי צי זה אינם יכולים שלא לזכור את גורלם המר של שותפיהם הבריטיים והצרפתיים על חופי תעלת סואץ !

מה הטובה שתצמח לארצנו או לכל ארץ אחרת במזרח התיכון מהיגררות אחרי מרכבה זו ? מה הטובה שתצמח לארצנו מכך, שתהא לבלם למרכבה מידרדרת זו על ידי הצטרפותה לדוקטרינת אייזנהאור ?

תהליך ההתפוררות של הקולוניאליזם בתקופה של הפיכת המשטר הסוציאליסטי לשיטה עולמית הולך וגובר. זאת עובדה אובייקטיבית. דוקטרינת אייזנהאור המשעבדת אין בכוחה לשלול האור המשעבדת אין בכוחה לשנות עובדה זו. היא תופעה ממדרגה שנייה בלבד נוכח הגברת הניגודים בין האימפריאליסטים לבין עצמם ובידודם מול התעצמות התנועה לשחרור הלאומי.

עבר ללא שוב הזמן, בו יכלו האימפריאליסטים לשחק בגורלם של העמים

הוכיח את פשיטת הרגל שלה, מול מדיניות ההתייבשות לצד האימפריאליזם נגד העמים הערביים, מדיניות אשר העמיקה את התהום בין ישראל והארצות הערביות ואיימה על ישראל בסכנות רציניות ביותר - מתוה מפגלגתנו הקומוניסטית את הדרך היחידה להצלת ארצנו : לא עם האימפריאליזם שאין לו עוד מקום במזרח שלנו, אלא עם עמי המזרח הלוחמים להשגת חירותם תבטיח ישראל את בטחונה ועמידה ותמצא את מקומה המכובד בתוך משפחת עמי המזרח. המדיניות העיוורת של שליטי ישראל הפכה אותם לכישרת של ההשתלטות הקולוניאלית על המזרח התיכון, למכשיר המנותק מכל אינטרס ישראלי עצמאי והגיע עד לקשירת ארצנו בדוקטרינת אייזנהאור

ההתלהבות בה מסור „קול ישראל“
תשבחות למלך חוסיין, הנה המ-
שן האשלייה העיוורת, כי בעלי הכוח
במזרח הערבי הם האימפריאליסטים
וסוכניהם; אשלייה זו היא המשך מ-
דיניות הזלזול בעמים הערביים והת-
מיכה בכל אויביהם.

שליטי ישראל חיים כדאלס עצמו ב-
אשליות העבר. לכן נופלים הם מפ-
שיטת רגל אחת לשנייה.

מפלגתנו הקומוניסטית רואה את ה-
עובדות ובונה את מדיניותה בהתאם
לכך. מפלגתנו מעריכה בחיוב ומקבלת
כאות מבשר טובה לארצנו את החלשת
השליטה האימפריאליסטית במזרח ה-
תיכון.

הרי השליטה האימפריאליסטית היא
המגבירה את הסכסוך הישראלי-ערבי
ומונעת את פתרונו. ככל שתנטוש אר-
צנו את מרכבת האימפריאליזם המידר-
דת, ובה במידה ששליטי ארצנו יכירו
בעובדת התעוררות העמים הערביים
ואחדותם — הם ינטשו את מדיניות
הכוח, מדיניות ההתפשטות וההתנכרות
לזכויות העמים האחרים. אז תצד
ארצנו קדימה לקראת השלום וההבנה
עם העמים הערביים.

חברים!

דבר המשווה חשיבות מיוחדת לפרוג-
ראמה המותחנית ע"י מפלגתנו להסדר
הסכסוך הישראלי-ערבי, הוא עצם היר-
תה פרוגרמה מותחנית על ידי המפלגה
הקומוניסטית הישראלית, פרוגרמה של
קומוניסטים יהודים וערבים.

הנאמנות ללא גבול, נאמנות מהכרה,
לאינטרסים של עמינו, היא אשר הבי-
אה אותנו אל הקומוניזם.

הקומוניסטים, מכיוון שהם קומוניס-
טים, מרגישים אחריות מאקסימאלית
לגבי עתיד עמם. המפלגה הקומוניסטית
היא מצפון העם וכבודו. על כן התחיי-
הדרך על ידי הקומוניסטים היהודים
והערבים במסגרת מפלגתם האחדה
להסדר הסכסוך הישראלי-ערבי היא
הוכחה חותכת, כי תוכנית זו מב-
טאה את האינטרסים האמיתיים של שני
העמים, היא הפרוגרמה של הפט-
ריוטים בעלי הרגשת האחריות הכבדה
ביותר לגבי העם ועתידו. הקומוניסטים
הם הפטריוטים, אשר עמדו בקומה זקו-
פה מול כל הסתה שובינית וסירור מש-
טרתי והזהירו את עמם מתוצאות מל-
חמת סיני — המלחמה התוקפנית נגד
מצרים. כיום מגייסים הקומוניסטים
בכל כוחותיהם את המוני העם נגד
הבגידה, אותה ביצעו שליטי ישראל ב-
הצטרפם לדוקטרינת השיעבוד והמל-
חמה.

הודות למצפן שאינו מטעה אף פעם

הערביים, להפיל ולהקים ממשלות לפי
רצונם. מאז המערכה בפיונגיאנג ועד
למערכה בדיין-בייין-פו עברו העמים
הערביים יחד עם כל עמי המזרח בית-
ספר, אשר עזר להם לגלות את אויב-
ביהם, להכיר את ידידיהם. בית-ספר זה
חשף בפניהם את האמת היסודית של
ימינו: לא רק הצדק, גם הכוח לצד
העמים!

התבוסה המהירה של התוקפנות ה-
אימפריאליסטית במצרים אינה אלא אות
המבשר תקופה חדשה. כל עם, גדול
כקטן, יש בכוחו להשתחרר ולשמור
על עצמאותו, אם הוא רוצה בכך ואם
ילכד את שורותיו להשגת מטרה זו.
עבר ללא שוב הזמן, בו יכלו הכוחות
האימפריאליסטיים לדכא תנועות שחרור
לאומי באיזו ארץ שהיא על ידי התער-
בות צבאית ישירה.

ידועה לאימפריאליסטים האמריקאיים
העובדה, שאמנם פתוחים מימי הים
התיכון כמיים בין-לאומיים לשיט ה-
ציים האימפריאליסטיים. אבל כיום, כי-
דוע, לא להם בלבד יש ציים.

ידה של ברית המועצות, יד המחנה
הסוציאליסטי האדיר אשר כיבתה את
אש מלחמת הפלישה למצרים כבר בת-
חילתה והצילה את השלום — היא
שהעלתה בקרב העמים הלוחמים לחופש
פרק חדש של בטחון עצמי, של עמידה
זקופה נגד האימפריאליסטים, איומי-
הם ומזימותיהם.

לא! המאורעות האחרונים בירדן אי-
נם מוכיחים שהקולוניאליזם חידש את
ימיו כקודם. הם מוכיחים שהאימפ-
ריאליזם גוסס.

אינה נצחון הוא זה, אשר למען הש-
גתו היה מוכרח האימפריאליזם הא-
מריקאי — החזק בין האימפריאליזמים
— להביא צי שלם נגד עם קטן ולרכז
את כוחות סוכניו על גבולות סוריה
וירדן ולאסור כשבעת אלפים פטריו-
טים ירדניים. בכך חשף מלכתחילה את
פרצופה האמיתי של דוקטרינת-אייזנ-
האור! המלך חוסיין אשר עמד בראש
ההפיכה האימפריאליסטית בירדן, הפיכה
במסגרת דוקטרינת-אייזנהאור, לא מצא
עוז בנפשו מול זעם עמו הכלוא במש-
טר עוצר ממושך ומחנות ריכוז —
לקבל את ביקורו של שליח אותה דוק-
טרינה, גימס ריצ'ארדס.

העמים הערביים התעוררו וכובשים
בהצלחה את החופש שנגזל מהם. זאת
היא עובדה, בה מוכרח להכיר כל
פטריוט נאמן בישראל. ואם עמדת שלי-
טי ישראל לצד האימפריאליזם, נגד הע-
מים הערביים בעבר, נחשבה כקוצר
ראות, הרי שאי-אפשר לראות בה כיום
אלא עיוורון מוחלט.

הסולידאריות הבינלאומית שלנו עם ה- מפלגות הקומוניסטיות ומפלגות הפוע- לים בעולם כולו, עם מפלגת-האחות הגדולה ועשירת הנסיון — מפלגת בו- ני הקומוניזם — המפלגה הקומוניסטית של ברית-המועצות.

אחדותנו זו ונאמנותנו לעקרונות ה- אינטרנציונאליזם הפרולטארי הם אשר שמרו על מפלגתנו בפני ההתקפה האי- דיאלוגית הריאקציונית אשר מטרתה היתה לבודד את מפלגתנו ממשפחת המפלגות הקומוניסטיות בעולם.

יצאנו ממבחן זה מחושלים ובטוחים עוד יותר בדרכנו, דרך האינטרנציונא- ליזם הפרולטארי, אחים במשפחה המ- פוארת של המפלגות הקומוניסטיות. נשמור גם בעתיד, וביתר החלטיות, על הארגון האינטרנציונאליסטי שלנו ועל נאמנותנו לאינטרנציונאליזם הפרולטארי, למען עמינו ועתידנו.

חברים!

הריאקציה בארצנו מנסה לנגח את מפלגתנו בעובדה של תמיכת ההמונים הערביים בה. היא מנסה לפרש את הת- מיכה הזאת כאילו נובעת היא מהתנכ- רות הקומוניסטים היהודיים לאינטרסים של עמם. ברור: מקור תיאוריה זו היא בהנחה שיש ניגוד בין האינטרסים של העמלים היהודיים והערביים. מענ- ין, שמנהיגי מפ"ם דחקא הם המפיצים העיקריים של "האשמה" זו נגדנו. ע"י שיטות פסולות הם מנסים להונות את דעת-הקהל היהודית, כי ההמונים הער- ביים תומכים במפלגה הקומוניסטית הישראלית מפני שהיא "מסיתה נגד ישראל". הסתה זו של מנהיגי מפ"ם נגד המפלגה הקומוניסטית, היא בעת ובעונה אחת הסתה נגד האוכלוסיה הערבית בארצנו. מנהיגי מפ"ם עוברים בכך לשטח ההסתה הלאומית נגד העם הערבי ונותנים ניסוח "סוציאליסטי" ל"תיאוריה" של לבון האומרת, ש- הערבים הם "גייס חמישי" ! הריאקציה בארצנו, אשר מנגחת את המפלגה ה- קומוניסטית בעובדת תמיכת התישבים הערביים בה משקיעה מאמצים מרובים — החל בשוחד וכלה באיומים — על מנת להציג את ההמונים הערביים כ- תומכים במדיניותה. אולם ידוע, כי ההמונים הערביים בארצנו, למרות ה- דיכוי האכזרי והטירור המשטרתי, המא- סרים וההגליות, מסרבים לתמוך בחו- גים השליטים, מסרבים להיכנע למדינ- יות הדיכוי הלאומי והממשל הצבאי, וצועדים בראש מורם ובכבוד עם הקו- מוניסטים ובהנהגתם. ובכך הם מוכי- חים את בגרות הכרתם הנובעת מנסיי- נם המר ועמידתם האיתנה במאבק על השגת זכויותיהם הגדולות.

— המצפן של המארכסיזם-לניניזם — הודות לבניין האינטרנציונאליסטי היהו- די-ערבי של מפלגתנו — נמצאים בידינו הנתונים הטובים ביותר להתוויית הדרך הנכונה לפתרון הבעיה האי, פתרון הנובע מנאמנותם ללא גבול של הקו- מוניסטים היהודים לאינטרסים של עמם, מנאמנותם ללא גבול של הקומוניסטים הערביים לאינטרסים של עמם הם.

האחדות האיתנה אשר עמדה בכל מבחן והמאפיינת את מפלגתנו הקומו- ניסטית היא נצחון גדול למארכסיזם- לניניזם בארצנו, נצחון גדול לעקרונותי- נו הקומוניסטיים, והיא מורה-הדרך לע- תיד היחסים בין שני העמים במזרח המשוחרר מהאימפריאליזם והניצול, והיא ההוכחה הניצחת שפרוגראמת- השלום שלנו היא הדרך האמיתית לה- שגת שלום זה.

האחדות היהודית-ערבית היא לגבינו דבר טבעי, היא לנו כאחיר לנשימה. בצ- דק אין אנו יכולים לתאר לעצמנו את מפלגתנו הקומוניסטית בלי האחדות האינטרנציונאליסטית הזאת. אולם ידוע לנו, כי דבר זה שהוא טבעי לדידנו אינו טבעי לגמרי לגבי מפלגות אחרות.

הנאציונאליזם הבורגני והשוביניזם העיוור האופפים את המפלגות האחרות, מובילים בהכרח אל צורת ארגון נציר- גאליסטי גפרד. השתלטות הנציונאליזם הבורגני על מפלגות הפועלים האחרות בארצנו, הוליכה אותן אל סגירת הדל- תות של הארגון המקצועי — ההסתד- רות — בפני הפועל הערבי. לא ייתכן שהעמלים הערביים יתארגנו מרצונם הטוב במפלגה, בה שולט הנציונאליזם הבורגני, אפילו אם תכריז מפלגה כזאת על זכויותה לקבלם.

הכשלון של מפ"ם, למשל, בארגון עמ- לים ערביים בשורותיה מוכיח, כי האר- גון האינטרנציונאליסטי קשור במדי- ניות אינטרנציונאליסטיות. הבניין האר- גוני האינטרנציונאליסטי של מפלגתנו הוא תוצאה בלתי-גמעת של מדיניותנו האינטרנציונאליסטית, הוא תוצאה מנ- אמנותנו לעקרון המנצה של האינטר- נציונאליזם הפרולטארי.

הקומוניסטים, השומרים על הארגון האינטרנציונאליסטי היהודי-ערבי כעל בבת-עניהם, יודעים, כי גדרשת מהם עירנות קפדנית כדי לעמוד מול כל סטיה נציונאליסטית-בורגנית, העלולה לאיים על מפלגתנו, וכדי לדחות סטיה כזאת.

אחדותנו זאת מבצרת את נאמנותנו לאינטרנציונאליזם הפרולטארי, לאחדות העמלים היהודיים והערביים ולאחדות כל העמלים. אחדות זו שלנו מבצרת את

זה אלא עבור כיסא בכנסת, משרה ב־
משרד הבריאות או עבודה עונתית בקי-
בוץ. אשר לשליחות „הציונית-חלוצית“
הרי היא כקול קורא במדבר.

כל המנגנון של שלטון הדיכוי והסירור,
על גווניו השונים, מופנה בכפר הערבי
נגד הקומוניסטים ותומכיהם. אלה אינם
נתונים רק לנישול מהעבודה ושלילת
רשיון התנועה בלבד, אלא גם להגליה
ומאסרים לתקופות ארוכות ללא כל
סיבה. מספר חברים שלנו בנצרת, ערא-
בה, עילבון ועוד — נשפטו באשמת-
שווא אחת שלוש פעמים: פעם לפי
צו אדמיניסטרטיבי מטעם המושל הצ-
באי, פעם לפי פסקדין של בית-משפט
צבאי, ופעם נוספת לפי פסקדין של
בית-משפט אזרחי — כל זה לפי מיטב
חוקי „הדמוקרטיה הנאורה“...

בכפר באקה-אל-גרביה ישנו בית-קפה,
אשר אגף המזון במשרד המסחר והתע-
שייה מסרב להעניק לבעליו רשיון לק-
בלת מזון, אך ורק מפני שאחיו הני
חבר במפלגה הקומוניסטית. הממשל
הצבאי סגר בית-קפה בכפר טייבה מפ-
ני שבעליו השכיר אותו לעריכת אספת
בחירות של המפלגה הקומוניסטית.

חברים, שני דברים מציינים את בתי-
הסוהר בישראל: האחד הוא שאין הם
מתרוקנים מהערבים המדוכאים, והשני
הוא — שאין הם מתרוקנים מהלוחמים
הקומוניסטים! זאת היא עובדת המשטר
הקיים בארצנו, אשר תומכיו מציינים
אותו „כנוהה-הדמוקראטיה“. למעשה זו
הי „פאטא-מורגנה“ של נחה-מדבר ולא
נוהה-מדבר אמיתי!

יחד עם זאת הרי קיימת העובדה הרי
הזעה לכל, המפריעה לשנתם של ה-
שוביניסטים בארצנו והיא — שקיימת
מפלגה אחת בישראל, הנהנית מהתמיכה
הרחבה של התושבים הערביים, וזוהי
המפלגה הקומוניסטית הישראלית.
מה פירוש הדבר?

הפירוש הוא שקיימת בישראל מפל-
גה אחת, המפלגה הקומוניסטית היש-
ראלית, אשר מנהלת מדיניות הנוכה
להסכמתם ותמיכתם של התושבים הער-
ביים; פירוש הדבר שהמדיניות הננק-
טת על ידי המפלגה הקומוניסטית היש-
ראלית, היא אשר יכולה לזכות באימונם
ובתמיכתם של העמים הערביים, וזוהי
המדיניות אשר תביא לידי ההבנה בין
ישראל לבין העמים הערביים — אל
השלום הנכסף. ובמידה בה תהא מדי-
ניות זו לנחלת ישראל כולה, יתגשם
רצונו של עם ישראל ויושג השלום עם
הארצות הערביות.

איהצלתן של המפלגות האחרות
המאוחדות בהשקפתן השובינית, בהת-
נכרותן לזכויות הלאומיות של הערבים

ידוע שהממשל הצבאי עשה את כל
אשר ביכולתו על-מנת לחסל את תמיכת
המוני הכפריים במפלגתנו. הדוגמה —
שני הכפרים הגדולים במשולש — טייבה
ואום-אל-פחם, מהם היגלה פעם המושל
הצבאי את מרבית חברי המפלגה הקו-
מוניסטית. מאז צירוף המשולש
לישראל לא התרוקנו בתי-
הסוהר ומקומות ההגליה מהבנים הקו-
מוניסטים של טייבה ואום-אל-פחם אף
ליום אחד. זוהי הוועידה השלישית אשר
לא משתתף בה חברנו היקר מוחמד
יוסף שריידי, כי אסור הוא ללא
הצדקה לפי פסק-„דין“ של בית משפט
צבאי. יחד אתו נמצא בבית הסוהר חב-
רנו היקר עותמאן-אבו-ראס, מזכיר ה-
מפלגה הקומוניסטית בטייבה והמנהיג
המוכר של הכפר כולו. נשלח את בר-
כתנו הלוחמת לשני חברינו האמיצים
הנאבקים למען זכויות עמם נגד הדיכוי
הלאומי, בעד השוויון, האחווה והשלום.
הלאה הממשל הצבאי השנוא והמש-
פיל, אויב ואחות שני העמים!

ישוחררו חברינו האמיצים שריידי
ואבוראס!

אולם מה היתה תוצאת סירור זה?
בבחירות האחרונות לכנסת קיבלה מפ-
לגתנו בכפר אום-אל-פחם 43% מכלל
הקולות ובכפר טייבה כ-50% מהקו-
לות.

קיימות בארצנו מפלגות רבות, מפל-
גות הפונות ימינה ומפלגות הפונות
שמאלה: כל המפלגות האלה
מנסות להראות, ובמיוחד כלפי
חוץ, שההמונים הערביים בישראל תומ-
כים במשטר הקיים, וכל זאת כדי להס-
תיר את האמת על הדיכוי הלאומי ה-
אכזרי של הערבים בישראל, ולהגן על
השקר, לו שותפות כל המפלגות
האלו, שקר האומר, שהמשטר הקיים
הוא — „נוהה-הדמוקראטיה במדבר ה-
מזרח התיכון“.

לא המשטרה ולא בתי הסוהר שלה
לא הממשל הצבאי ומשטר הרשיונות
שלו, לא המנגנון הממשלתי על מש-
רותיו — כל אלה לא היה בכוחם לה-
שיג עבור מפא"י סוכנים מבין הער-
בים, מלבד האלמנטים השפלים ביותר
והאויבים בנפש לעמם, שאין להם אתו
שום קשר, ושאינם אלא שרידי משפחות
מיאודאליות, שהתחנכו על ברכי ה-
אימפריאליזם והכובשים הזרים למיני-
הם. אף אלה אינם מעיזים להכריז ב-
פומבי בפני העם על תמיכתם בממשלת
הדיכוי הלאומי וגזילת אדמות הפלחים.
מנהיגי מפ"ם, ובמיוחד אלה העובדים
בקרב התושבים הערביים, יודעים שאם
ישנם ערבים התומכים בהם, הרי אין

עותיו ונדחה את טענות הסוציאליזם-
ביניסטים, שלפיהם דווקא מאבק זה
הוא, כביכול, בעוכרי האחווה הי-
הודית-ערבית.

העתונים "דבר" ו"על המשמר" הר-
עישו עולמות בגלל הפגנת האלפים בא-
חד במאי בנצרת, מפני שהמפגינים קר-
או בה קריאות נגד גרוש הפלחים מכפ-
ריהם ונישול תושבי נצרת מקרקעו-
תיהם במסגרת ביצוע התוכנית הגזע-
נית של "יהוד" נצרת והגליל.

הננו שואלים: האם למען אחוות
העמים דורשים "סוציאליסטים" במפ"ם
מהפלחים הערביים להסכים לתוכניות
גירושם, ומתושבי נצרת להסכים לה-
פוך את עירם רובע כושי ביוהניסבורג
חדשה?

הממשלה הזאת, בה משתתפים שרי
מפ"ם גולה 1200 דונם ממיטב אדמות
נצרת, וגרשה מעליהן את בעליהן ה-
ערביים. על אדמות אלה הוקמה עיר
"אירופית" על שירותים ותחבורה נפ-
רדים מנצרת הערבית, ובעיר "לבנה" זו
אסור להם, לערבים ה"גניטיבס", לגור,
לעבוד ולסחור...

איזו אחווה יהודית-ערבית יכולה
להיבנות על בסיס השתיקה וההשתקה
של פעולה גזענית ממין זה?
שאלו נא את הצירים היהודים בפר-
למנט בדרום אפריקה, באיזו מידה פו-
געת בהם מדיניות כזאת? העתון "גרו-
סלם פוסט" פרסם ביום א' שעבר מאמר
מאת סופרו ביוהניסבורג, בו הוא מסר
כי בכל פעם שקם ציר יהודי בפרלמנט
בדרום אפריקה למחות נגד "מדיניות
ההפרדה", זאת אומרת נגד אפליית תו-
שבי דרום אפריקה הצבעוניים, עונים
לו מיד: "הננו מתיחסים כאן לכושים,
בדיוק כמו שנוהגת המדינה היהודית
— ישראל — לגבי התושבים הערביים".

מפלגתנו הקומוניסטית רכשה את
תמיכת ההמונים הערביים על ידי נא-
מנותה המתמדת לעקרונות האינטרנצ-
יונאליזם הפרולטארי, לצוואתו של לנין
הגדול, האומרת: "פרולטריון היכול
לשאת ולו את מעשה האלימות הקטן
ביותר הנעשה על ידי עמו הוא, נגד
עמים אחרים, אינו יכול להיות פרו-
לטאריין בעל הכרה סוציאליסטית".

נסיון מפלגתנו בקרב התושבים הער-
ביים הוכיח עד כמה הרחיק ראוות מורנו
לנין, וכן הוכיח את כשלון הסוציאלי-
זם הביניזם בתנאי ארצנו.

מפלגתנו תמשיך ביתר שאת את מא-
בקה נגד הדיכוי הלאומי, למען הזכו-
יות הלאומיות של התושבים הערביים
בארצנו ובכך היא תקים את מבצר ה-
סולידאריות היהודית-ערבית ותתרום

והמתחרות ביניהן על מגמות ההתפש-
נות הטריטוריאלית — אי-הצלחתן של
מפלגות אלה להשיג תמיכה מצד התו-
שבים הערביים בארצנו, היא הוכחה
מכרעת לכך, שהמדיניות המנוהלת על
ידם לא תביא לידי השלום וההבנה, כי
אם להעמקת התהום בין שני העמים
ולבדידות של ישראל במזרח הערבי.
מדיניות זו שלהם היא שהוליקה אל
הטבח ההמוני בכפר קאסם ואל התוקפ-
נות על מצרים.

פעמים רבות התרברב בן גוריון ש-
הוא מוכן להפגש עם כל נציג של כל
עם ערבי, להגיע להבנה הדדית ול-
השכנת השלום. אולם, כאן בישראל
תחת שלטונו של בן גוריון עצמו —
קיים עם ערבי. נשאלת השאלה: באיזו
מדיניות נוקט הוא כלפי העם הזה?
האם במדיניות של הבנה הדדית ושלום,
או במדיניות של איבה וגירושים?

שלילת זכותו הטבעית של התושב
הערבי לתנועה חופשית במולדתו, כלי-
אתו בתוך גרדי התיל של הממשל הצ-
באי, גזילת אדמותיו באמצעות חוקים
זבלי חוקים, גירוש הפועלים הערביים
ממקומות העבודה בגלל היותם ערבים
— ניהול מדיניות כזו אינה מראה על
רצון לשלום ואינה מובילה אל השלום.
נהפוך היא: היא מחריפה את הסכסוך
ועלולה להביא לזחזחות נוסח כפר
קאסם, ומערערת את בטחון ישראל.

מפלגתנו גאה על כך, שהיא כבשה
את התמיכה של ההמונים הערביים ב-
ארצנו. תמיכה זו היא הוכחה לכך, כי
דרך מפלגתנו היא דרך השלום, האחווה
— עתיד ישראל. עמנו הערבי גאה
על כך, שלמרות כל אמצעי הדיכוי וה-
טרור הוא תומך במפלגה הקומוניסטית.
זוהי הוכחה לבגרות הכרת עמנו ולני-
כונתו למאבק ואמונתו בנצחון הכוחות
הדמוקרטיים בארצנו. זאת היא הוכ-
חה למסירות עמנו לעניין האחווה היהו-
דית-ערבית, אותה בונה ומבססת ה-
מפלגה הקומוניסטית, ולבטחוננו שהי-
הודים והערבים יכולים לחיות בשוויון,
אחווה ושלום במולדת המשותפת.

ההמונים הערביים אשר התנסו בנס-
יונות קשים מהחיים — על ידי תמי-
כתם במפלגה הקומוניסטית — בן ברית
חזק ואיתן למעמד הפועלים הישראלי,
במאבקו לשחרור מדיני וחברתי ומה-
חיים חלק חשוב מהכוחות האנטי-אימ-
פריאליסטיים בארצנו, הנאבקים לשחרור
ישראל מהתלות באימפריאליזם, למען
הקמת ממשלת שלום ועצמאות לאו-
מית.

גם בעתיד נמשיך ונבביר את מאב-
קנו נגד הדיכוי הלאומי, נגד כל תופ-

את תרומתה החשובה לעניין עתידה של ישראל במזרח התיכון, לעניין השלום הישראלי-ערבי.

הנסיון המר מלמד את שני עמינו כי האינטרסים שלנו הם משותפים, וכי אויבנו אחד הוא, האימפריאליזם, והאינטרס המשותף הוא להיחלץ מצפרני האויב הזה תוך סולידאריות לוחמת.

במלחמת סיני נשפך לא רק דמם של ערבים. לא רק בכפר קאסם, עזה ורפיח עטפו האמהות שחורים על בניהן שנפלו. גם אמהות יהודיות בתל-אביב, חיפה וירושלים עטפו שחורים על בני-הן שנפלו.

בתנאי ארצנו, תנאי הדיכוי הלאומי האכזרי כלפי התושבים הערביים, תנאי ההשתלטות האימפריאליסטית האמריקאית על ישראל, הגנו נוכחים באמת העמוקה של מארכס: "עם המדכא עם אחר אינו יכול להיות בן-חורין".

הגנו נאבקים לשחרור ההמונים הערביים מהדיכוי הלאומי מפני שהגנו נאבקים לשחרור ארצנו מהשתלטות האימפריאליזם. ואנו נאבקים נגד ההשתלטות האימפריאליסטית מפני שאנו רוצים בשחרור ההמונים הערביים מהדיכוי הלאומי.

מדינת ישראל קמה לא בזכות האימפריאליזם, אלא בכוחה של זכות ההגדרה העצמית של העמים. שליטי ישראל השוללים זכות זו מהעם הערבי הפלשתינאי פוגעים קשות בעתיד ישראל.

מפלגתנו בהגנתה על זכות ההגדרה העצמית של העם הערבי הפלשתינאי, על זכות הפליטים לחזור לארצם, מגינה על זכות עם ישראל להגדרה עצמית ולחיי שלום, חופש ובטחון במולדתו.

ההתקפה ההיסטרית המנוהלת על ידי סוכני האימפריאליזם נגד הפרוגרמה של מפלגתנו לשלום ישראלי-ערבי, יסודה בפחד מפני פרוגרמה זו ומפני השפעתה על ההמונים. הסתה ריאקציונית נגד הפרוגרמה היא הוכחה נוספת לנאמנותנו לאינטרסים האמיתיים של עמנו. הרי אין אנו מצפים מסוכני האימפריאליזם, אשר ניתקו עצמם מכל אינטרס ישראלי וקשרו את ארצנו ב"דוקטרינת-אייזנהאור" המסוכנת, אלא להסתה והתקפה היסטורית. אולם בטוחים אנו כי העם ילמד מנסיונו, וכי הנסיון הזה יוביל אותו בהכרח אל הדרך הנכונה — אל דרכנו.

העם רואה, כי היינו היחידים אשר הזהירו מפני מדיניות הרפתקנית-מלחמתית זו זמתוצאותיה של מלחמת-סיני. העם יודע היום מתוך נסיונו המר, כי אנו צדקנו. העם מכבד את הלוחמים העקביים אשר הנסיון ההיסטורי מוכיח בסופו של דבר את צדקת דרכם, דרך השלום.

זוהי דרכנו, דרך כל המזרח בימינו, דרך החופש, השלום ואחוות העמים. יחי השלום בעולם ובמזרח התיכון! הנצחון לעקרונות האינטרנציונאליזם הפרולטארי!